SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 15. decembra 2004*

V zadevi C-272/03,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljen na Sodišče s sklepom Bundesfinanzhof (Nemčija) z dne 13. maja 2003, ki je prispel na Sodišče 24. junija 2003, v postopku med

Hauptzollamt Neubrandenburg

proti

Jensu Christianu Siigu, ki opravlja dejavnost pod trgovskim imenom „Internationale Transport" Export-Import,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, C. Gulmann in R. Schintgen (poročevalec), sodnika,

* Jezik postopka: nemščina.

generalni pravobranilec: A. Tizzano,
sodni tajnik: R. Grass,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za Christiana Siiga F. Bähring, odvetnik,

— za italijansko vlado J. M. Braguglia, zastopnik, skupaj z G. de Bellisom, avvocato dello Stato,

— za Komisijo Evropskih skupnosti J. C. Schieferer, zastopnik,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 670(p) in 718(3)(d) z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS)

št. 2913/92 o Carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, str. 1, v nadaljevanju: izvedbena uredba).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med C. Siigom, ki opravlja dejavnost pod trgovskim imenom „Internationale Transport" Export-Import (v nadaljevanju: C. Siig) in Hauptzollamt Neubrandenburg (glavni carinski urad Neubrandenburga, v nadaljevanju: Hauptzollamt) glede izterjave carine in davka na dodano vrednost pri uvozu (v nadaljevanju: DDV).

Pravni okvir

3 V členu 137 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o Carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1, v nadaljevanju: Carinski zakonik) je določeno:

„Postopek začasnega uvoza omogoča, da se neskupnostno blago, ki je namenjeno za ponovni izvoz in ni doživelo nobene spremembe, razen običajnega razvrednotenja zaradi uporabe, uporablja na carinskem območju Skupnosti s popolno ali delno oprostitvijo uvoznih dajatev in ne da bi bilo predmet ukrepov trgovinske politike."

4 V členu 141 Carinskega zakonika je določeno naslednje:

„Primeri in posebni pogoji, pod katerimi se postopek začasnega uvoza lahko uporablja s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev, se določijo skladno s postopkom odbora."

5 V členu 204(1) Carinskega zakonika je določeno:

„Carinski dolg pri uvozu nastane:

a) z neizpolnitvijo ene od obveznosti, ki izhaja za blago, zavezano uvoznim dajatvam, iz zadrževanja v začasni hrambi ali iz uporabe carinskega postopka, v katerega je bilo blago dano,

ali

b) z neupoštevanjem enega od pogojev za vnos blaga v ta postopek ali za odobritev znižane uvozne dajatve ali stopnje nič zaradi uporabe blaga v posebne namene,

v primerih, ki niso našteti v členu 203, razen če se dokaže, da te kršitve niso bistveno vplivale na pravilno izvajanje začasne hrambe ali zadevnega carinskega postopka."

6 Besedilo člena 239(1) Carinskega zakonika:

„Uvozne ali izvozne dajatve se lahko povrnejo ali odpustijo v drugih primerih, kot so predvideni v členih 236, 237 in 238:

— ki se morajo določiti skladno s postopkom odbora,

— ki izhajajo iz okoliščin, pri katerih ne gre niti za malomarnost niti za goljufivo ravnanje udeleženega. Primeri, v katerih je mogoče uporabiti to določbo, in podrobnosti postopka, ki jih je treba v ta namen upoštevati, se določijo skladno s postopkom odbora. Povračilo ali odpust sta lahko odvisna od izpolnjevanja posebnih pogojev."

7 V členu 670 izvedbene uredbe je določeno:

„Za izvajanje tega naslova:

[...]

e) komercialna uporaba pomeni: uporabo prevoznih sredstev za prevoz oseb za plačilo ali industrijski oziroma komercialni prevoz blaga, ne glede na to ali je opravljen za plačilo ali ne;

[...]

p) notranji promet pomeni: prevoz oseb, vkrcanih na carinskem območju Skupnosti, ali tam natovorjenega blaga za izkrcanje ali raztovarjanje v kraju znotraj tega območja."

8 V členu 718 izvedbene uredbe je določeno:

„1. Postopek začasnega uvoza velja za cestna vozila za komercialno uporabo.

2. Za izvajanje tega člena izraz „vozila" pomeni vsa cestna vozila in vse priklopnike, ki se lahko priklopijo na ta vozila.

3. Brez poseganja v odstavek 4 se postopek začasnega uvoza iz odstavka 1 dovoli pod pogojem, da se vozila:

[...]

d) uporabljajo izključno za prevoz, ki se začne ali konča zunaj carinskega območja Skupnosti.

[...]

5. Vozila iz odstavka 1 lahko pod pogoji iz odstavka 3 ostanejo na carinskem območju Skupnosti toliko časa, kolikor je potrebno, da se izvedejo opravila, zaradi katerih je bil zahtevan začasni uvoz, npr. prevoz, vkrcanje in izkrcanje potnikov, natovarjanje in raztovarjanje blaga, prevoz in vzdrževanje.

[...]

7. Z odstopanjem od odstavka 3:

[...]

c) se vozila za komercialne namene lahko uporabljajo v notranjem prometu, kadar to dopuščajo veljavne določbe s področja prevoza, zlasti tiste o dostopu in načinu izvajanja."

Postopek v glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

9 C. Siig, ki kot podjetnik posameznik vodi prevozno podjetje na Poljskem, razpolaga s tremi cestnimi vlečnimi vozili. 25. maja 2000 mu je Bundesministerium für Verkehr, Bau- und Wohnungswesen (zvezno ministrstvo za transport, gradnjo in stanovanja) izdalo dovoljenje za mednarodni tovorni prevoz med Nemčijo in Poljsko ter za tranzit čez nemško ozemlje za vlečno vozilo s poljsko registracijo GWN 3247. Na dovoljenju je bilo navedeno, da je datum vstopa 4. junij 2000, kraj raztovarjanja Viborg na Danskem, datum poti nazaj 6. junij 2000 in država raztovarjanja Poljska.

10 To vlečno vozilo in polpriklopnik s poljsko registracijo VB 4064 sta bila 4. junija 2000 pripeljana na carinsko območje Skupnosti. Blago, ki se je prevažalo, je bilo namenjeno kupcu s sedežem na Danskem. Ko je bilo blago raztovorjeno, je bil polpriklopnik natovorjen 6. junija 2000 v Flensburgu (Nemčija) z blagom, namenjenim podjetju s sedežem v Varšavi (Poljska). 7. junija 2000 je bil polpriklopnik parkiran na zemljišču družbe Agroservice v Penknu (Nemčija), vlečno vozilo s poljsko registracijo GWN 3247 pa je brez tega polpriklopnika zapustilo carinsko območje Skupnosti v smeri Poljske. 8. junija 2000 je bilo neko drugo vlečno vozilo s poljsko registracijo SML 3525 pripeljano na območje Skupnosti. Na vlečno vozilo je bil priklopljen zadevni polpriklopnik, ki je bil 9. junija 2000 odpeljan preko carinskega urada Eberswalde (Nemčija) in prispel k prejemniku v Varšavo 12. junija 2000.

11 Z davčno odločbo z dne 18. avgusta 2000 je Hauptzollamt od C. Siiga zahteval na podlagi ocene vrednosti vlečnega vozila s poljsko registracijo GWN 3247 plačilo carine, v višini 2240 DEM, in davek na promet iz uvoza, v znesku 2598,40 DEM, ker

je 7. junija 2000 opravil prevoz blaga na nemško ozemlje. Ker je bil njegov ugovor zoper to davčno odločbo zavrnjen, je C. Siig vložil tožbo na Finanzgericht (Nemčija). To je tožbi ugodilo z utemeljitvijo, da C. Siig ni kršil nobene obveznosti, ki bi izhajala iz carinske ureditve za začasni uvoz, na podlagi katerega sta bila vlečno vozilo in polpriklopnik, ob prehodu meje carinskega ozemlja Skupnosti, ločena.

12 Po mnenju Finanzgericht je C. Siig spoštoval člen 718(3)(d) izvedbene uredbe, saj je odločilni element za presojo zakonitosti obravnavanega ravnanja prevoz blaga, za katerega se uporabi prevozno sredstvo. V bistvu je v skladu s členom 670(p) izvedbene uredbe treba pod besedno zvezo „notranji promet" razumeti prevoz blaga, natovorjenega znotraj carinskega ozemlja Skupnosti in raztovorjenega znotraj tega istega ozemlja. Torej je bilo vlečno vozilo s polpriklopnikom uporabljeno za izvedbo prevoza, ki se je začel zunaj carinskega ozemlja Skupnosti in se je končal znotraj tega, ter prevoza, ki se je začel znotraj tega ozemlja in se je končal zunaj njega. Dejstvo, da je bil polpriklopnik dva dni parkiran na zemljišču v Penknu, je samo za kratek čas prekinilo postopek začasnega uvoza.

13 Hauptzollamt je vložilo revizijo („Revision") zoper to odločbo in navedlo, da v nasprotju s trditvijo Finanzgericht, odločilni element ni končna usoda blaga, ki se prevaža, ampak dejansko uporabljeno prevozno sredstvo. Raztovarjanje vlečnega vozila je odvisno od njegove specifične konstrukcije: polpriklopnik se, ali raztovori ali odklopi, skupaj z naloženim blagom. Res je, da je bil v obravnavanem primeru

prevoz prekinjen le za polpriklopnik. Vendar je bilo vlečno vozilo raztovorjeno v Penknu in uporabljeno v nasprotju s členom 718(3)(d) izvedbene uredbe.

14 Ker je Bundesfinanzhof ocenilo, da je v sporu, ki ga obravnava, potrebna razlaga izvedbene uredbe, je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba določbe člena 718(3)(d) v povezavi s členom 670(p) [izvedbene] uredbe razlagati tako, da te prepovedujejo uporabo cestnega vlečnega vozila, registriranega zunaj carinskega ozemlja Skupnosti, za prevoz polpriklopnika iz kraja znotraj carinskega ozemlja Skupnosti, kjer je bil natovorjen z blagom, na drug kraj znotraj carinskega ozemlja Skupnosti, kjer je bil parkiran le za to, da ga bo kasneje drugo cestno vlečno vozilo prepeljalo k prejemniku blaga, ki ima sedež zunaj carinskega ozemlja Skupnosti?“

Vprašanje za predhodno odločanje

15 Da bi odgovorili na zastavljeno vprašanje, je treba najprej poudariti, da se člen 718(3)(d) izvedbene uredbe nahaja v poglavju 5, z naslovom „Začasni uvoz“, oddelek 3, „Začasni uvoz prevoznih sredstev“, pododdelek 1, „Začasni uvoz s popolno oprostitvijo: obseg in pogoji“, točka a), z naslovom „Cestna prevozna

sredstva", medtem ko se člen 670(p) te iste uredbe nahaja v oddelku 1, z naslovom „Splošne določbe", navedenega poglavja 5.

16 Iz navedenega izhaja, da je treba člen 718 izvedbene uredbe šteti za posebni predpis (*lex specialis*) glede na člen 670 te iste uredbe, tako da prva določba prevlada nad drugo v primerih, ki jih specifično ureja, to je uporabo postopka začasnega uvoza za prevozno sredstvo, kot je to v postopku v glavni stvari.

17 Treba je spomniti, da člen 718(3)(d) izvedbene uredbe določa, da se lahko postopek začasnega uvoza za cestno prevozno sredstvo uporabi izključno za prevoz, ki se začne ali konča zunaj carinskega območja Skupnosti.

18 Jasno je torej, da je ugodnost začasnega uvoza neposredno odvisna od tega, da zadevno vozilo opravi natančno določen prevoz, pri čemer to vozilo in blago ali osebe, ki se prevažajo, prestopijo zunanjo mejo carinskega ozemlja Skupnosti.

19 To razlago potrjujejo členi 718(5), 722(2) (glede zračnih prevozov) in 723(2) (glede prevoza po morju) izvedbene uredbe, iz katere izhaja, da se začasni uvoz prevoznega sredstva dovoli le za čas, ki je potreben za izvedbo prevoza, za katerega je bil začasni uvoz zahtevan.

20 Iz navedenega izhaja, da je odločilen sam prevoz, ki se opravi z zadevnim prevoznim sredstvom, ne pa končna destinacija blaga ali oseb, ki se prevažajo.

21 Če je res, kot to poudarja Komisija, da iz opredelitve izraza „notranji promet" iz člena 670(p) izvedbene uredbe izhaja, da je dosežena končna destinacija blaga ali oseb, ki se prevažajo s prevoznim sredstvom, odločilna za presojo, ali gre za notranji promet, je res tudi, da relevantno merilo za uporabo postopka začasnega uvoza za takšno prevozno sredstvo, ostaja, kot to izhaja iz člena 718(3)(d) izvedbene uredbe, čezmejni prevoz, ki ga opravi zadevno prevozno sredstvo.

22 V zvezi s tem je treba natančneje opredeliti, da za to, da se odobri začasni uvoz za določen prevoz, preden se opravi prevoz s prevoznim sredstvom, na katero se ukrep nanaša, ne zadostuje, da to vozilo opravi le del zadevnega prevoza v carinskem območju Skupnosti. To vozilo mora z blagom ali osebami, ki se prevažajo, prestopiti mejo carinskega območja Skupnosti in se ne sme omejiti na odpravo tega blaga ali oseb do te meje.

23 Končno je treba tudi ugotoviti, da bi nasprotna razlaga, po kateri je odločilno merilo za to, ali je prevoz, opravljen z vozilom, za katero je odobren začasen uvoz, prevoz, ki se začne ali konča zunaj carinskega ozemlja Skupnosti, odvisen le od okoliščine, da je blago, ki se v danem trenutku prevaža z zadevnim vozilom, neodvisno od tega

vozila,dejansko prestopilo mejo tega ozemlja in ni odvisno od tega, da vozilo in blago, ki se prevaža, istočasno prestopita mejo, členu 718(3)(d) izvedbene uredbe odvzela njegovo učinkovitost.

24 V bistvu prevozniku nič ne preprečuje, da ne bi z vlečnim vozilom vstopil v okviru postopka začasnega uvoza in da bi ga uporabil izključno za prevoze znotraj carinskega ozemlja Skupnosti od trenutka, ko je bilo zagotovljeno, da polpriklopniki, ki se vlečejo, in njihov tovor ali prihajajo ali so namenjeni na območje zunaj Skupnosti.

25 Vendar je treba dodati, da z uporabo člena 204 Carinskega zakonika carinski dolg ne nastane, če se ugotovi, da je bilo ravnanje, ki se ga očita deklarantu, brez pravih posledic za pravilno delovanje zadevnega carinskega postopka. Po drugi strani pa tudi, če na podlagi te določbe nastane carinski dolg, Carinski zakonik v členu 239 določa postopek, ki dopušča, da se deklarantu, kot je ta v postopku v glavni stvari, zadevne dajatve povrnejo ali odpustijo.

26 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba člena 718(3)(d) in 670(p) izvedbene uredbe razlagati tako, kot da ta prepovedujeta uporabo cestnega vlečnega vozila, registriranega zunaj carinskega ozemlja Skupnosti, za prevoz polpriklopnika iz kraja znotraj carinskega ozemlja Skupnosti, kjer je bil natovorjen z blagom, na drug kraj znotraj carinskega ozemlja Skupnosti, kjer je bil parkiran le za to, da ga bo kasneje drugo cestno vlečno vozilo prepeljalo k prejemniku blaga, ki ima sedež zunaj carinskega ozemlja Skupnosti.

Stroški

27 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

Člene 718(3)(d) in 670(p) Uredbe (EGS) št. 2454/93 Komisije z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti je treba razlagati tako, da ti prepovedujejo uporabo cestnega vlečnega vozila, registriranega zunaj carinskega ozemlja Skupnosti, za prevoz polpriklopnika iz kraja, znotraj carinskega ozemlja Skupnosti, kjer je bil natovorjen z blagom, na drug kraj, znotraj carinskega ozemlja Skupnosti, kjer je bil parkiran le zato, da ga bo kasneje drugo cestno vlečno vozilo prepeljalo k prejemniku blaga, ki ima sedež zunaj carinskega ozemlja Skupnosti.

Podpisi